

Bilag 9.

Sø- og Handelsretten.

København, den 11. Juni 1926.

Ved Skrivelse af 4. Marts d. A. (J. Nr. 2 K. 1925 Nr. 2342) har Justitsministeriet udbedt sig en Erklæring fra nærværende Ret med Hensyn til de i § 2 i Forslaget til Lov om Ændringer og Tilføjelser til Lov om Rettens Pleje indeholdte Regler om Tilkaldelse af sø- og handelskyndige Læggdommere i Sø- og Handelssager, der behandles af Landsretterne i 1ste Instans.

I den Anledning har jeg afholdt et Møde med Rettens Medlemmer, og paa dette Møde blev det enstemmigt vedtaget at udtale Ønsket om, at store Søsager og store Handelssager (over 800 Kroners Værdi) fra Østre Landsrets Kreds behandles ved Sø- og Handelsretten, og at der til denne Ret valgetes et vist Antal handelskyndige Medlemmer fra Østre Landsrets Kreds udenfor København.

Aldeles subsidiært, hvis dette ikke finder Bifald, maatte man indstille, at det bestemtes, at der til fagkyndige Dommere i Sø- og Handelssager, der behandles af Østre Landsret, kun kan vælges Medlemmer, der har Bopæl eller Forretningslokale udenfor København.

Som det vil være det høje Ministerium bekendt, har Erhvervsministeriet, Dansk Dampskibsrhederiforening, Grosserer-Societetets Komité samt Sejlskibsrhederiforeningen og Assurandør-Societetet under de foreløbige Forhandlinger om denne Sag udtalt sig for, at Sø- og Handelsretten i større eller mindre Omfang burde være fælles Ret for Hovedstaden og det øvrige Land for Sø- og Handelssager over 800 Kr., jfr. saaledes Skrivelse til Erhvervsministeriet af 22. Oktober 1925 fra Dansk Dampskibsrhederiforening, Grosserer-Societetets Komité's Skrivelser til samme af 25. Januar 1924 og 23. Oktober 1925, Dansk Sejlskibsrhederiforenings Skrivelse til Erhvervsministeriet af 23. September 1925 og den deri omtalte Skrivelse fra Fællesrepræsentationen for dansk Skibsfart til Ministeriet af 26. November 1923 samt Assurandør-Societetets Skrivelse til Direktør Chr. Hvidt af 17. Januar 1924 og til Erhvervsministeriet af 12. Oktober 1925.

Retten kan i det store og hele slutte sig til de Tanker, der er udtalt i disse Skrivelser, og kan ikke samstemme i de i modsat Retning gaaende Udtalelser fra Provinshandelskammeret, jfr. navnlig dettes Skrivelse til Erhvervsministeriet af 9. December 1925, hvori gaas ud fra, at der er Forskel paa Hovedstadsmaalestok og Provincesmaalestok, og udtales, at Handelsforholdene i Hovedstaden og Provinsen er forskellige, og at det derfor er rimeligt, at de fagkyndige Dommere vælges med denne Forskel for Øje. De retslige Afgørelser kan selvfølgelig blive afhængige af lokale Forhold, men disse kan oplyses for Retten, og i øvrigt bør Afgørelserne saa vidt muligt være ensartede. Der er mange Sø- og Handelssager, der har en ret international Karakter, som bør afgøres ens over hele Verden, noget, som senere Tiders Bestræbelser gaar ud paa at realisere. For saadanne Sager er det absolut af stor Betydning, at disse afgøres af den Ret, der maa antages at have den største Erfaring paa de paagældende Omraader, i Stedet for ved en Ret, der særlig anlægger en Provincesmaalestok.

At lade Sø- og Handelsretten blive Domstol for Sø- og Handelssager for hele Riget er formentlig for Tiden noget vanskeligere gennemførligt, bl. a. fordi det mulig af Hensyn til Afstandene vil findes betænkeligt at paalægge de sagsøgte at møde udenfor deres Landsrets Kreds.

Derimod er der ingen saadan Hindring for, at de Sø- og Handelssager, der nu er Landsretssager, for Østre Landsretskreds Vedkommende behandles ved Sø- og Handelsretten, og meget nærliggende praktiske Grunde taler imod at organisere en ny sagkyndig Ret i København, da der i samme By, ja, i samme Bygning findes en Ret, der sidder inde med den fornødne Sagkundskab. I Sø- og Handelsretten findes der